

Годнюк Святослав,
Студент 2 СТН курсу спеціальності «Менеджмент»
Науковий керівник: **Прокопчук Л.М.,**
к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ

Адміністрування – цілеспрямована взаємодія публічних адміністрацій з юридичними та фізичними особами з приводу забезпечення реалізації законів та підзаконних актів і виконання частини основних функцій: орієнтуючого планування, що визначає бажані напрямки розвитку, створення правових, економічних та інших умов для реалізації інтересів учасників взаємодії, розподілу праці, кооперування та координування діяльності, моніторинг результатів. Відносини, що супроводжують адміністрування, характеризуються підпорядкованістю переважно закону, а не суб'єкту, децентралізацією, узгодженням інтересів учасників процесу, відповідальністю суб'єкта і об'єкта за стан системи. У вузькому розумінні публічне адміністрування пов'язане із виконавчою гілкою влади і розглядається як: професійна діяльність державних службовців, яка включає всі види діяльності, спрямовані на реалізацію рішень уряду; вивчення, розробку та впровадження напрямів урядової політики [2].

У широкому сенсі під публічним адмініструванням розуміють всю систему адміністративних інститутів із ієрархією влади, за допомогою якої відповідальність за виконання державних рішень спускається зверху донизу. Тобто публічне адміністрування – це скоординовані групові дії з питань державних справ, які: пов'язані із трьома гілками влади: законодавчою, виконавчою і судовою; мають важливе значення у формуванні державної політики; є частиною політичного процесу; значно відрізняються від

адміністрування у приватному секторі; пов'язані із багато чисельними приватними групами та індивідами, які працюють у різних компаніях та громадах.

Фахівці в галузі державного управління об'єднують дефініції публічного адміністрування у чотири категорії: політичну, правову, управлінську, професійну [4].

Публічне адміністрування не може існувати поза політичним контекстом. Саме цей контекст робить його публічним, відмінним від приватного або ділового (бізнес) адміністрування. Як діяльність уряду публічне адміністрування є сукупністю дій чиновників, що здійснюються з метою забезпечення повсякденної життєдіяльності громадян держави. Як професія, публічне адміністрування має розвинуті цінності та етичні стандарти. Як діяльність, воно лише відображає культурні норми, потреби та владні реалії певного суспільства. Як фаза у циклі публічної політики публічне адміністрування є стадією, етапом в процесі розроблення і реалізації публічної політики, який ніколи не закінчується. Всі рішення приймаються і реалізуються за допомогою бюрократії тими, хто контролює політичну владу.

Отже публічна політика і публічне адміністрування є двома сторонами однієї медалі, які не можуть бути відділені через неможливість окремого існування. Одна приймає рішення, інша – його виконує. Розробка публічної політики є безперервним процесом, що не може завершитись її реалізацією, оскільки завжди існує необхідність покращення. Публічне адміністрування пов'язане зі здійсненням публічних інтересів, що використовуються політичними діячами у передвиборчих програмах [1].

Публічне адміністрування невід'ємно пов'язане із виконанням законів і не може існувати без законодавчої бази. Жоден державний службовець не може чинити будь-які дії, не передбачені законодавчими або нормативно-правовими актами.

Слід розрізняти об'єкт і предмет публічного адміністрування, яке сьогодні, незважаючи ні на що, все ж поступово трансформується в сучасне публічне

адміністрування.

Об'єктом публічного адміністрування є само державне управління і публічне адміністрування в усіх його зв'язках та проявах. Предметом публічного адміністрування є специфічні закономірності в сфері державного управління і місцевого самоврядування, які трансформуються в публічне адміністрування, а також ті загально соціологічні закономірності, які безпосередньо впливають на них.

Предмет публічного адміністрування – процес досягнення національних цілей та інтересів шляхом організації діяльності суб'єктів публічної сфери, у тому числі законодавчих, виконавчих і судових органів та органів місцевого самоврядування.

Функції теорії публічного адміністрування – це основні напрями її впливу на розвиток знань про державно-управлінську діяльність, на розв'язання проблеми демократичних перетворень у цій сфері та наближення державного управління до кращих світових зразків публічного адміністрування [3].

Список використаних джерел

1. Публічне адміністрування [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://academy.gov.ua/NMKD/library_nadu/Mater_konf_NADU/cd2037c0-71c9-458f-aad6-946f6e8488c8.pdf.

2. Публічне адміністрування та управління [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://eprints.kname.edu.ua/35679/1/Конспект%20лекцій%20ПА.pdf>.

3. Основні підходи до розуміння публічного адміністрування [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://dspace.knau.kharkov.ua/jspui/bitstream/123456789/1076/1/ЕЛЕКТР.ПОСИБ.ПУБЛ.АДМ.2018.PDF>.

4. Предмет і методологічна основа публічного адміністрування [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.dut.edu.ua/firefox/l_1446_54132932.pdf.